

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psiko eğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.

SARI'NIN GESARETİ

5+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

german
cooperation

KfW

unicef

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

german
cooperation

KfW

unicef

Küçük Sarı, sınıfın en akıllı yavru kedisiydi. Renkleri, şekilleri herkesten önce öğrenmişti. Birçok arkadaşı 10'a kadar saymasını bilmiyorken o, 20'ye kadar sayabiliyordu.

Sınıfın güzel resim yapan öğrencilerinden biri de Sarı'ydı. Ancak açık hava etkinliklerinde fazla başarılı değildi. Koşularda hep arkada kalır, erken yorulurdu.

Bir gün Sarı, annesine hasta olduğunu ve okula gidemeyeceğini söyledi. Bu arada küçük küçük öksürüyordu. Annesi, yavrusunun üşütmüş olabileceğini düşündü. Ona nane-limon kaynatıp içirdi.

"Merak etme. Şimdi yat dinlen, sabaha bir şeyciğin kalmaz!" dedi.

Sarı yattı, ancak uyuyamadı. Çünkü annesine "Hastayım" demişti, ama bu doğru değildi. Bir günlüğüne de olsa okuldan uzak kalmanın kendisini rahatlatacağını umuyordu. Çünkü okulda, baş edemediği bir durum vardı. Başı sınıftaki Duman ile dertteydi.

Duman, okula Sarı'dan bir hafta önce başlamıştı. Ama okulun kralı gibi davranıyordu. Sürekli, dayısının boks yaptığından söz eder, onunla övünürdü.

Bazen tahtaya boks eldivenleri çizer, bazen dayısını taklit ederek havaya yumruklar atardı. Bir gün, sınıfa şöyle bir baktıktan sonra;
"Kendime yumruklayacak birilerini arıyorum!" diye bağırdı.

Sonra da gidip Sarinin omzuna vurdu. Çünkü onu, daha küçük ve zayıf görmüştü. Sarinin canı fena yanmıştı. "Ayl!" diye bir çığlık attı Sarı. Canı öyle acımıştı ki gözlerinden yaş gelmişti. Ama Duman hiç üzülmeydi. Bu, bir şaka değildi. Bunu bilerek ve isteyerek yapmıştı. Çünkü böyle yaparak kendini güçlü hissediyordu.

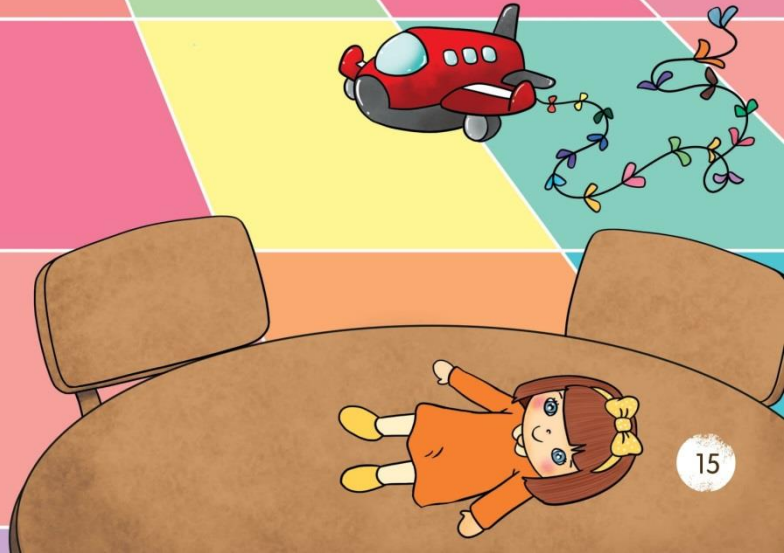
Duman, o günden sonra Sarı kedicğin korkulu rüyası olmuştu. Bunu fark eden Duman, Sarı'nın üstüne daha çok gitmeye başladı. Diğer kediler Duman'ın Sarı'ya yaptıklarını görüyor ama ona bir şey diyemiyorlardı. Çünkü Duman'dan onlar da korkuyorlardı.

Duman, Sarı kediye korkutacak her şeyi yapıyordu artık. "Sarı'yı nasıl korkutuyorum ama..." diyerek hem eğleniyor hem de sınıfa karşı övünüyordu. Ne zaman görsen ona zarar verecek, onu korkutacak bir şey yapıyordu.

Bir keresinde, Sarı'nın yaptığı resimleri karalamış ve berbat etmişti. Başka bir gün de, Sarı'nın kalem kutusunu çöp sepetine atmıştı.

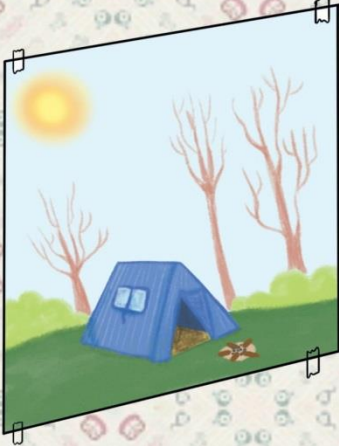
Sarı kediciğin en yakın arkadaşı Tarçın da Duman'dan çok çekiniyordu. Arkadaşına yardımcı olmak istiyor ama ne yapacağını bilemiyordu.

Tarçın, bir akşam evde, anne ve babasıyla "akran zorbalığı" üzerine bir çizgi film izlemişti. Duman'ın davranışları tıpkı çizgi filmdeki kedinin davranışlarına benziyordu. Filmde, böyle bir durumda anne, baba ya da öğretmen gibi güvenilen bir yetiştikenden yardım alınması gerektiği anlatılıyordu.

Ayrıca filmde Duman gibi arkadaşına zarar verenlere "DUR, YAPMA!" denilebileceği ve üzüntüsünü, korkusunu ona belli etmemenin işe yarayabileceği de anlatılıyordu. Tarçın çok heyecanlandı. Belki arkadaşı da çizgi filmde anlatılan yollardan birini kullanabilir diye düşündü. Ertesi günü sabırsızlıkla bekledi.

Tarçın, ertesi gün filmde izlediklerini Sarıya anlattı. Tarçın'ın anlattıkları, az da olsa Sarıya cesaret vermişti.

Duman, o gün yine Sarı'nın peşine takılmıştı. Kediciği okul bahçesinde rahat bırakmamış; üzerine kum atmaya kalkmıştı. O anda Sarı'nın aklına Tarçın'ın anlattıkları geldi ve "Yeter artık Duman!" dedi güçlü bir sesle.

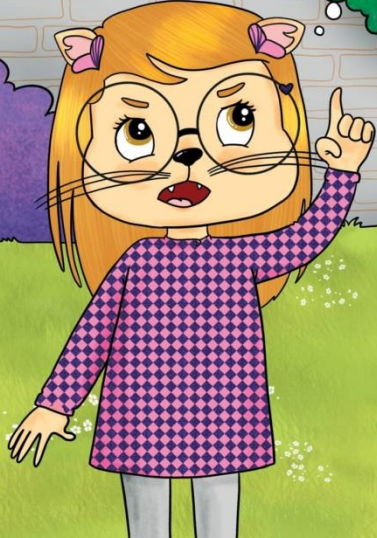
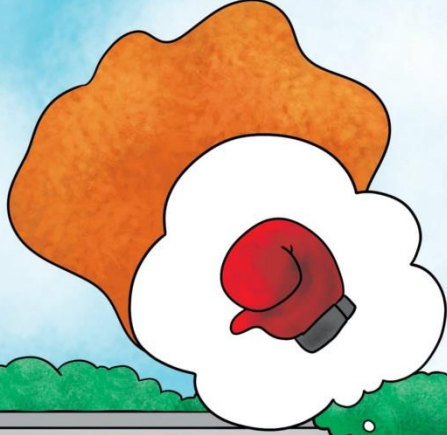
"Bu yaptığın doğru değil! Beni rahatsız ediyorsun. Bundan sonra yaptıklarına izin vermeyeceğim. Üstelik öğretmenimize de söyleyeceğim!" dedi kararlı bir şekilde.

Sarı'nın sesini duyan öğretmen hemen yanlarına koştu. Öğretmenin geldiğini gören Duman çoktan oradan uzaklaşmıştı. Öğretmen Sarı'ya neler olduğunu sordu. Sarı, bütün olup bitenleri tek tek anlattı. Öğretmeni üzgün ve şaşkın bir şekilde Sarı'yı dinledi.

Sonra Sarı, öğretmenine Duman'ın tahtaya çizdiği boks eldivenlerini anlattı. Onları her gördüğünde içine bir korku düştüğünü söyledi. Daha sonra da Tarçın'ın kendisiyle paylaştığı film den söz etti.

"Aferin Tarçın'al" dedi öğretmen. "Arkadaşına destek olman çok güzel bir davranış Tarçın. Bugün gösterdiğin cesareten ötürü seni ayrıca kutluyorum Sarı... Böylece hem sana yapılan hem de Duman'ın başkalarına yapacağı benzer davranışlara engel oldun. Unutmayın; böyle bir durumla karşılaştığınızda, mutlaka ailenizden biriyle, öğretmeninizle veya güvendiğiniz bir büyüğünüzle bunu paylaşın. Yetişkinler size yardımcı olacaklardır."

Öğretmen daha sonra Duman'la uzun uzun konuştu. Neler konuştuklarını kimse duymadı. Ertesi gün de öğretmen Duman'ın anne ve babasıyla görüştü.

O gün haftanın son günüydü. Küçük kediler, pazartesi günü okula geldiklerinde, değişik bir Duman'la karşılaştılar. Duman, ilk ders başlar başlamaz, parmak kaldırıp öğretmenden söz istedi. Biraz da utanarak, "Öğretmenim; yaptıklarımın dolayısı Sarı'dan ve huzursuz ettiğim diğer arkadaşlarımdan özür dilerim. Sarı'yı ve diğer arkadaşları ne kadar üzdüğümü ve bu davranışlarımla yanlış olduğumu anladım. Çok üzgünüm." dedi.

Duman'in sözlere öğretmeni ve Sari'yi memnun etti. Öğretmenin işaretiyle bütün sınıf onu alkışlamaya başladı. Çünkü Duman, yaptığı yanlışın farkına varmıştı.

